ANUL III—No 729

EDIŢIA ANTEIA

MERCURI 30 IANUARIE 1891

Numĕrul 10 Banĭ

ABONAMENTELE

ÎNCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREI LUNI ŞI SE PLĂTESC TOT-DEAUNA 'NAINTE

In **Bucurescĭ** la casa Administraţieĭ
Din **Judeţe** şi **Streinĕtate** prin mandate postale.

Un an în ţară 30 leĭ; în streinĕtate 50
Şése lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13

LA PARIS, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la **kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.**

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuiŭ strein în casă.

V. Alexandri.

Numĕrul 10 Banĭ

ANUNCIURILE

Din **BUCURESCI** şi **JUDEŢE** se primesc **direct** la administraţie.
Din **PARIS** la *Agenţia Liberă*, C. Adam

Din **STREINĔTATE,** direct la administraţie şi **la toate Oficiile de publicitate.**

Anunciurĭ la pagina IV . . . 0,30 b. linia
„ „ „ III . . . 2,— leĭ
„ „ „ II . . . 3,— leĭ
Inserţiunile şi Reclamele 3 leĭ rîndul

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANĬ

ADMINISTRAŢIA : Strada Nouă, 10 | **Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ** | **REDACŢIA : Strada Nouă, 10**

JOS CARACTERELE

O calomnie demascata

O NOUA INTREBARE

Inca un târâtor în mijlocul profesorilor

CABINETUL DI RUDINI

Leopold II şi lucratoriĭ

REVOLUŢIA DIN KILI

MORŢI ŞI VII

Bucurescĭ 29 Ianuarie 1891

Jos caracterele!

Cuvintele rostite de D. Dimitrie Cezianu, la ultima întrunire a naţionalilor-liberalĭ, aŭ supĕrat foc pe dinasticul de astă-zĭ Gh. Em. Lahovary, director al ziaruluĭ *L'Indépendance Roumaine.*

Dimitrie Cezianu, în discursul sĕŭ, exclamă Monitorul Palatuluĭ, *a fost maĭ violent de cât Nicolae Fleva. Dimitrie Cezianu a mers până a ameninţa Coroana.*

Stimabile confrate! — Dacă nu aşĭ şti că trăieştĭ în Romania, aşĭ putea crede că aĭ sosit nu de mult din fundul Americeĭ.

Dar cine nu a atacat Coroana în această nenorocită ţară? Cine nu a aruncat Aceluia care o poartă cele maĭ zdrobitoare adevĕrurĭ?

Uniĭ din convingere, alţiĭ din calcul.

Dimitrie A. Sturdza a înfierat pentru vecie pe Strĕinul Incoronat cu numele de *Spion prusian.*

Gh. Panu a stigmatizat pe *Ulanul prusac* chemându'L *samsarul tuturor trădărilor intereselor naţionale.*

Nicolae Blaramberg, într'o elocuentă improvizare, întinzĕnd mâna spre Palatul regal, a strigat: *In acel Palat nu locueşte un Rege, ci un Shyllok Incoronat.* Cu ce entusiazm am aplaudat, Gh. Em. Lahovary şi eŭ, aceste veridice cuvinte! Prezenţa luĭ **Alex. Lahovary** actual Consilier al Tronuluĭ, în sala Orfeŭ alăturea cu valorosul deputat de Brăila, era cea maĭ vĕdită aprobare a fulgerătoarelor cuvinte rostite de N. Blaramberg.

Tache Ionescu a iscălit un manifest care se sfîrşea cu următoarea frasă: *Regele ştie, şi trebue să ştie că nu e departe momentul când poporul român, blând şi mult răbdător, va face rĕspunzĕtor de toate nenorocirile sale pe Acela care poartă Coroana.*

Gh. Em. Lahovari, în seara unuĭ banchet oferit luĭ I. C. Brătianu, a scris în ziarul *L'Indépendance Roumaine* urmĕtoarele patriotice rîndurĭ: *— Sermane Rege! Locul tĕŭ nu e la Palat. Locul tĕŭ e în sala teatruluĭ, la banchetul canibalilor, a căruĭ preşidenţie de onoare ţi se cuvine de drept.*

Coloanele acestuĭ ziar nu ar fi suficiente dacă aş voi să complectez această listă, cu citaţiunile în dreptul fie căruĭ nume.

Reproducţiunile ce am făcut maĭ sus dovedesc cu prisos lipsa de caracter a politicianilor noştri.

In adevĕr, toţĭ pe carĭ i-am numit, dar toţĭ, aŭ probat că atât sentimentele lor antidinastice cât şi cele dinastice nu eraŭ de cât rezultatul uneĭ specule meschine pe care eĭ sunt gata a o repeta de câte orĭ interesele lor personale o vor cere.

Să revenim acum la Dimitrie Cezianu asupra căruia aŭ căzut fulgerile D-luĭ Gh. Em. Lahovari.

Ce a zis? — *Voim ca Regele să înţeleagă că nu L'am urcat pe Tron pentru a ne fi Stăpân. Ţara e stăpână şi Regele trebue să facă ce voeşte ea.*

Cu alte cuvinte, Dimitrie Cezianu a cerut ca Suveranul să nu treacă peste prerogativele ce'I sunt acordate prin Constituţiune.

Se poate oare compara această dorinţă, exprimată în focul uneĭ improvizaţiunĭ, cu cele scrise, sunt acum doĭ anĭ, de înfocaţiĭ apărătorĭ de astăzĭ aĭ Dinastieĭ?

Nu Dimitrie Cezianu *e de plâns* —precum o zice directorul ziaruluĭ *L'Indépendance Roumaine* la finele articoluluĭ sĕŭ—ci toţĭ aceĭ carĭ, ca Gh. Em. Lahovary, nu fac politică ci politicianism.

E destul ca un membru al familieĭ Lahovary să fie Ministru, pentru ca toată redacţiunea din Strada Clemenţeĭ, cu directorul eĭ în frunte, să se transforme în curtizaniĭ ceĭ maĭ servilĭ aĭ luĭ Carol I.

Dimitrie Cezianu e un caracter, El nu se va gudura nicĭ odată înaintea Strĕinuluĭ Incoronat, care a ridicat corupţiunea la înălţimea unuĭ principiŭ de guvernământ.

Din această cauză organul Ministruluĭ de externe îl atacă.

Dacă *L'Indépendance* ar fi vĕzut în Dimitrie Cezianu un om de calibrul unuĭ Lahovary — adică un om capabil de a linge mâine unde a scuipat azĭ—de sigur, că i-ar fi ertat inofensivul bobârnac, pe care l'a dat luĭ Carol I de pe tribuna vechiuluĭ Ateneŭ.

Dar vĕd, că prea iaŭ în serios pe nişte oamenĭ carĭ saŭ nu cred ceea ce aŭ scris, saŭ nu scriŭ ceea ce cred.

Incheiŭ dând un sfat D-luĭ Dimitrie Cezianu: Să fie încântat când *L'Indépendance roumaine* îl defaimă. Aceasta îl ridică în ochiĭ oamenilor cinstiţĭ şi să se ferească de a merita vr'o dată laudele *Independenţeĭ.*

Ca să ajungă acolo D-sa ar trebui să renunţe la *independenţa* caracteruluĭ sĕŭ, căcĭ deviza linguşitorilor este: **Jos caracterele!**

Alex. V. Beldimanŭ.

O nouă întrebare

Astă-zĭ avem un ministru titular la Culte şi instrucţiune publică.

Intrebăm dar:

Ce se face cu ceĭ 12,000 galbenĭ dăruiţĭ de Carol I prin scrisoarea Sa din 2 (14) Iunie 1866 adresată Ministruluĭ de culte C. A. Rosetti si publicată în „Monitorul“ cu Nr. 118?

Care este aşezĕmêntul de bine-facere fondat cu această sumă?

Dacă baniĭ s'aŭ capitalizat, cât reprezintă astă-zĭ suma dăruită?

TELEGRAME

TRIEST, 28 aanuarie. — Principele de Muntenegru a sosit venind din Veneţia; el a primit vizita guvernatoruluĭ. Principele a plecat la Cetinge.

BERLIN, 28 Ianuarie. — *Gazeta Germanieĭ de Nord* invită ziarele *Hamburger Nachrichten* şi *Algemeine Zeitung* din Munich să probeze aserţiunile lor după care Germania ar începe să părăsească politica tradiţională de înţelegere amicală cu Austro-Ungaria şi Rusia. *Gazeta Germanieĭ de Nord* tratează aceste aserţiunĭ de născocirĭ.

PARIS, 28 Ianuarie.—Un duel a avut loc între D-nul Larroumet, directorul artelor-frumoase, şi ziaristul Lordon care publicase cu ocazia reprezentaţieĭ luĭ *„Thermidor“* o notă ofensătoare pentru D-nul Larroumet; cel din urmă a fost uşor rănit.

VIENA, 28 Ianuarie.— O scrisoare din Berlin adresată *„Corespondenţeĭ Politice“* zice în privinţa Tripolitanieĭ, că concesiunĭ de teritoriĭ de bună voe făcute de Sultanul Franciei nu ar fi posibile pentru motive religioase; nu se poate admite de asemenea ca Francia să întrebuinţeze violenţa căcĭ Turcia ar putea să se bizue pe sprijinul puterilor a căror poziţiune pe Mediterana ar fi ameninţată.

CABINETUL DI RUDINI

ROMA, 28 Ianuarie. — *Lista ministerială prezentată de D-nul di Ridini a fost primită de către Regele. După depunerea jurămêntuluĭ constituirea cabinetuluĭ va fi notificată corpuluĭ diplomatic din Roma şi celor l'alţĭ reprezentanţĭ aĭ Italieĭ în străinătate.*

Primul ministru va citi programul sĕŭ în Camerĕ probabil Sâmbătă.

Miniştriĭ aŭ depus jurământul.

La jurămêntul D-luĭ di Rudini asista şi D-nul Crispi care a semnat procesul-verbal cu generalul Pallavicini. Ceĭ l'alţĭ miniştriĭ aŭ depus jurămêntul în prezenţa D-luĭ di Rudini şi acest din urmă a semnat procesul-verbal cu generalul Pallavicini.

Noul cabinet se va prezenta Sâmbătă înaintea Camerilor care, după declaraţiunile ministeriale, se vor amâna pentru cât-va timp.

Leopold al II şi lucrătoriĭ

BRUXEL, 28 Ianuarie.—Regele a primit o delegaţie de lucrătorĭ şi s'a întreţinut cu ea de situaţiunea lucrătorilor. Rĕspunzênd la întrebarea dacă M. S. voeşte să sprijinească stabilirea sufragiuluĭ universal, Regele a zis că el nu poate să lucreze ca dictator şi că el trebue să lase naţiuneĭ toată libertatea de a se pronunţa. Regele ar maĭ fi zis că lucrătoriĭ ar avea nedreptate dacă s'ar considera ca o clasă a parte, toţĭ sînt belgianĭ ca şi el şi el însuşĭ este un lucrător care lucrează într' altă ramură. Lucrătoriĭ ar fi rĕspuns că Regele ar putea să servească de intermediar între partide.

Scrisoare din Italia

Crispi a căzut şi, după cum a zis foarte bine Renato Imbriani, şeful stîngeĭ extreme — „a căzut foarte rĕŭ!“... Pentru că luându'l gura înainte, l'aŭ scăpat câte-va vorbe atât de inoportune şi rĕŭ gândite, în cât l'aŭ costat pe loc, fotoliul preşedinţial.... Şi eŭ sunt sigur că dacă a putut surprinde pe cine-va spontaneitatea cădereĭ sale, apoĭ pe Crispi însuşĭ l'a surprins cel maĭ mult. Căcĭ e prea—prea să cază un minister care dispune de o majoritate zdrobitoare, cu cifra de 350, împotriva uneĭ opoziţiunĭ care constă abia în 100, pentru... „câte-va vorbe rĕŭ înţelese“ pe care a avut „imprudenţa“ să le adreseze uneĭ părţĭ a majorităţiĭ.

Maĭ înainte însă de a începe să narez cum s'a petrecut evenimentul ăsta, voiŭ avansa câte-va fapte din politica luĭ Crispi, care prin legătura lor vor desluşi şi limpezi maĭ bine situaţiunea dată.

Se ştie cu ce preţ a cumpărat Crispi, prietenia Austrieĭ şi a Germanieĭ. A tras cu condeiul asupra tradiţiilor comune între Francezĭ şi Italienĭ; pe urmă, provocând susceptibilitatea Francieĭ prin aliarea cu Germania, a compromis finanţele italiene şi comerciul Italian; Franţa rĕsbunându-se prin aplicarea unor impozite enorme de importul mărfurilor şi produselor italiane.... S'a angajat în Africa cu o politică colonială nefericită care a costat ţăreĭ sânge şi o jumătate de miliard şi la urma urmeĭ s'a ales cu nimica.

Ba cu ruşine, căcĭ sĕlbatecul rege Menelih l'a tras pe sfoară, cum se cuvine... Comerciul şi industria ruinate, dar D-luĭ Crispi ce îĭ păsa. Impozite peste impozite, căcĭ „trebuia o armată puternică care să apere ţara“... De aicĭ a venit desechilibrarea bugetuluĭ, de aicĭ a maĭ venit că ţara aşa de tare a căzut economiceşte în cât nicĭ după 10 anĭ de o guvernare înţeleaptă şi adevĕrat naţională, nu'şĭ va veni atât de uşor în simţirĭ...

Nemulţumirea a tot crescut, impozitele noĭ, votate cu o adevĕrată furie, stârniră în publicul contribuabil o furtună de proteste; frica de o bancrută a statuluĭ apăsa spiritele, se vorbea chiar de un deficit de 100 milioane.... O ast-fel de agitaţiune nefavorabilă în ajunul alegerilor care aveaŭ să aibă loc în 23 Noembrie a. t. l'a pus pe gândurĭ pe instigatorul tuturor acestor nenorocirĭ — pe Crispi... S'a hotărât să vorbească ţăreĭ, să liniştească, să scape situaţiunea. Spre acest sfârşit dară a ţinut o sumă de discursurĭ prin Palermo, Napoli, Milan, etc. care toate se rezumaŭ în următoarele: 1. *Deficit nu există. Bugetul e bine echilibrat.* 2. *Impozite noĭ, nu va cere.* — Nr. 1 ca mijloc calmant al spiritelor agitate. Nr. 2 ca angajament luat cu alegĕtoriĭ în vederea alegerilor care se apropiaŭ. Rezultatul discursurilor aceste fu splendid. Partidul sĕŭ care a lansat pretutindenĭ parola maestruluĭ: „Nu există deficit! Impozite nuoĭ, de loc!“ ca devizǎ, ca program de alegerĭ, a biruit pe toată linia... Camera nouă care s'a deschis la 10 Decembrie, anul trecut, a arătat o majoritate guvernamentală de 350 şi o opoziţie unită de 100... Cu acest rezultat, Crispi putea fi mândru şi încrezĕtor în viitor!

S'a deschis Camera! „D. Crispi o să se ţie oare de vorbă?!“... Ţara care întreba ast-fel, a uitat că una zice Crispi alegĕtorilor şi alta deputaţilor. N'a trecut bine o lună de zile şi faptele aŭ dat rînd pe rînd de ruşine cinstea luĭ, promisiunile sale.

D. Grimaldi, ministru de finanţe, disperat de imposibilitatea de a maĭ ascunde ţăreĭ adevĕrata stare a bugetuluĭ, a avut francheţa disperată să destăinuiască că deficitul se urcă la 50 milioane. „Trebue numaĭ de cât resurse nuoĭ!“ Şi chiar a înaintat pe loc Camereĭ un proiect de lege de perceperea unuĭ impozit maĭ mare asupra spirtuoaselor....

Crispi ce a făgăduit?!... *că bugetul e echilibrat, şi că nu va maĭ cere impozite nuoĭ.*

Sâmbătă seara (31 Ianuarie a. c.) s'a discutat dar proiectul de lege, pomenit, şi succesul guvernuluĭ iera asigurat, prin majoritatea zdrobitoare de care dispune. Crispi ar fi putut dar să-şĭ calce şi cu ocazia asta cinstea şi vorba, promisiunile şi asigurările cele maĭ solemne şi formale. Ar fi putut să'şĭ bată joc şi acum de ţară, de care şi-a bătut joc în chipul cel maĭ crud când a înhămat-o de carul tripleĭ alianţe. Dar de astă dată curat că i s'a împlinit. Şi anume:

La desbaterea angajată asupra nouluĭ proiect de lege, oratoriĭ din extrema stîngă şi din partidul clerical, atăcându'l de neconsecuenţa sa şi învinovăţindu'l că el a nenorocit ţara prin aventurile sale politice, Crispi apărându-se, ajunge să se pronunţe cam ast-fel: „In 1876, starea financiară a ţăreĭ era şi maĭ păcătoasă. Ministerul de atuncĭ 1) a fost *servil* faţă cu străinătatea!“

La auzul acestor cuvinte, o tempestă de strigăte, vociferărĭ, protestărĭ, apostrofărĭ, se porni în moment de pe băncile „Drepteĭ“ care se simţi atacată şi insultată ea însăşĭ ca şi în persoana vechiuluĭ lor şef Minghetti, pe neaşteptate de şeful lor actual. Bonghi îĭ striga: „Nu insulta morţiĭ!“ Rudini: „Să'ţĭ fie ruşine, Crispi!“ Luzzatto vĕntura cu pumniĭ, ministrul de domeniĭ Finali (care făcuse parte din ministerul de la 1876) plângea, radicaliĭ jubilaŭ, preşedintele suna din resputerĭ clopoţelul, Crispi alb ca peretele—a vĕzut el că a sclîntit o rĕŭ—bătea cu pumniĭ în masă, după vechiul sĕŭ obiceiŭ, voind să linişteascǎ Camera pentru a'şĭ putea urma discursul, dar degeaba că nu maĭ era chip de linişţire. Luzzatto a învĕţat şi el meşteşugul să deie cu pumniĭ în masă. Numaĭ când cu o voce supraomenesc de tare, Crispi ceru un vot de încredere, Camera s'a maĭ liniştit, s'a procedat imediat la vot cu apel nominal şi din 316 deputaţĭ câţĭ aŭ fost de faţă, 186 aŭ votat contra, 123 pentru, şi 7 abţinerĭ.... *Crispi a căzut!* „Dreapta“ care până acuma a fost partea integrantă a majorităţeĭ sale, ca un singur om înpotriva luĭ.....

A fost o explozie de simţimênte de veneraţie pentru şeful mort, care a fost insultat ca *servil*, care l'a trîntit pe Crispi.

Ast-fel a fost înfrînt şi omul ĕsta care timp de 4 anĭ cât fost la putere, a dus o politică anti-naţională şi dăunătoare....

Ar fi greŭ de a prezice de pe acum ce faţă va lua politica externă şi internă a regatuluĭ sub ministerul viitor care nu s'a constituit încă... Deocamdată Regele a chemat pe Nicoterra din „Dreapta“ şi pe Zanardelli din „Stânga“. Rezultatul acestor consultaţiunĭ nu e cunoscut încă. In orĭ ce caz, agenţiile telegrafice vĕ vor anunţa rezultatul care mâine negreşit, trebue să vie la cunoştinţa oraşuluĭ.

Oraşul e foarte vesel de criza asta. Carnavalul care a început tot Sâmbătă seara e foarte animat, şi căderea luĭ Crispi nu contribue puţin la veselia asta. Nu se poate un om maĭ impopular şi maĭ antipatic, de cât era el poporuluĭ Roman, maĭ cu seamă.

V'aş maĭ scrie multe şi mărunte, stimabile D-le Redactor, dar mĕ tem că deja am întrecut spaţiul permis. Aşa dar la revedere.

Enrico.

1) Ministerul de care vorbeşte Crispi, iera format de „dreapta“ avînd ca şef de cabinet pe Minghetti, mort de câţi-va anĭ. „Dreapta“ însă, face parte azĭ din majoritatea luĭ Crispi. Se vede dar cât de boacănă a fost tirada! Citească-se ce a urmat.

REVOLUTIA DIN CHILI

NEW-YORK, 28 Ianuarie.— După ştirile din Valpareso, vaporul „Imperial“ care conţinea 2000 oamenĭ destinaţĭ pentru Iquique, a fost atacat de către torpilorul „Blaco“. Imperial a reuşit după maĭ multe ore de luptă să respingă atacul şi să debarce trupele sale la Patillos, lângă Iquique. Numaĭ porturile Taltal şi Channaral sunt ocupate de insurgenţĭ.

2500 oamenĭ vor părăsi Pisagua pe bordul luĭ „Romulus“ luat cu chirie de către guvern.

Trupele guvernamentale aŭ reocupat Cochimbo.

Blocarea luĭ Valpareso continuă.

Frantz-Ferdinand la Petersburg

PETERSBURG, 28 Ianuarie. — Archiducele Frantz-Ferdinand a dejunat cu ofiţeriĭ la casarma regimentuluĭ de garzĭ. Marele Duce Paul a ridicat un toast în sănătatea archiduceluĭ, care a băut în sănătatea Ţaruluĭ şi a regimentuluĭ.

Marele Duce Vladimir comandant-şef al gardeĭ şi al trupelor din Petersburg a luat parte la prânz.

După amiazĭ Archiducele a visitat casarma regimentuluĭ Gardeĭ Imperiale Paul.

Marele Duce Vladimir a dat alarma; în 4 minute regimentul echipat în campanie era orânduit pe câmpul de manevre şi presenta armele. Musica regimentuluĭ a cântat imnul austriac.

Archiducele va prânzi diseară la Marele Duce Alexe.

O CALOMNIE DEMASCATA

Cu ocasiuneă concursuluĭ pentru clădirea Camereĭ şi Senatuluĭ, ziarul *La Libertè Roumaine* a publicat, sub semnătura directoruluĭ sĕŭ, un articol calomnios contra D-luĭ architect Socolescu, prin care 'l acuză că proectul ce a presentat, era cumpărat de la un architect frances Breasson.

Domnul Socolescu, puind în cunoştinţă pe D. Breasson de acusaţiunile ce i se aduc, primeşte scrisoarea ce publicăm maĭ jos şi prin care se face complectă lumină.

D. Socolescu ne face cunoscut că scrisoarea D-luĭ Breasson care a fost comunicată Directoruluĭ *Libertăţeĭ române* încă de la 19 Ianuarie c., dar cu toate promisiunile date vĕzĕnd că nu'ĭ dă nicĭ un curs, ne roagă să'ĭ dăm loc în ziarul nostru, în interesul dreptăţeĭ şi al adevĕruluĭ.

Publicăm cu plăcere ambele scrisorĭ:

Iacă scrisoarea ce D-nul Socolescu a trimes D-luĭ Director al ziaruluĭ *La Libertè Roumaine* împreună cu scrisoarea D-luĭ Breasson:

Bucureştiĭ, 19 Ianuarie 1891.

Onorabile D-le Director,

In stimabilul D-voastră ziar de la $^{15}/_{27}$ Decembre 1890, într'un articol, subscris de D-voastră şi intitulat *„Cumpărătoriĭ de proecte“* afirmaţĭ că proiectele ce am presentat la concursul pentru Cameră şi Senat eraŭ opera D-luĭ architect Breasson din Paris, de la care le-am cumpărat pentru suma de leĭ 10,000.

Vĕ aduceţĭ aminte, că imediat dupe publicarea aceluĭ articol, foarte injurios pentru onoarea mea, v'am rugat personal să publicaţĭ scrisorile şi actele pe basa cărora afirmaţĭ acele acusaţiunĭ.

Mĭ-aţĭ refuzat însă chiar arătarea acelor acte — daca acte existaŭ— cea ce m'a surprins foarte.

N'am vroit să insist, de oare-ce v'am afirmat că voiŭ rĕspunde imediat ce chestiunea concursuluĭ va fi resolvată şi dator fiind a pune în cunoştinţă de causă pe D. Breasson, a căruĭ onoare de artist aţĭ pus'o în joc prin afirmaţiunile D-voastră.

D. Breasson, architect al Domenielor, este un artist care se bucură de o situaţie morală şi materială strălucită la Paris, decĭ, convins că nu veţĭ pune la îndoială un minut buna sa credinţă şi perfecta sa onorabilitate, vĕ rog să luaţĭ cunoştinţă de coprinsul scrisoareĭ sale, acĭ alăturată, care rĕspunde la coprinsul articoluluĭ D-voastră.

Sper, onorabile Domnule Director, că în urma citireĭ acesteĭ scrisorĭ, împreună cu

P. S. al sĕŭ, veţĭ recunoaşte—ca om de onoare ce sunteţĭ — că buna credinţă a D-voastre a fost înşelată de ceĭ ce vor să se ridice prin calomnie şi intrigă, şi veţĭ bine-voi a da publicităţeĭ cuprinsul acestor rîndurĭ şi scrisoareĭ D-luĭ Breasson.

Primiţĭ, etc.

I. Socolescu
architect

Iată şi cuprinsul scrisoareĭ D-luĭ Breasson, la articolul din ziarul *La Liberté roumaine*:

Paris, 14/26 Ianuarie, 1891.

Scumpul meŭ Coleg,

De abia azĭ aflu că jurnalul „La Liberté Roumaine“ *cu data de 27 Decembre 1890, într'un articol intitulat* „Cumpĕrătoriĭ de proiecte“ *te acuză de a fi cumpĕrat de la mine proiectele ce aĭ prezentat la concursul pentru anti-proiectul de Cameră şi Senat.*

Surprins de o ast-fel de afirmaţiune calomnioasă pentru D-ta şi pentru mine, te autoriz să'ĭ opuĭ, în numele meŭ, desminţirea cea maĭ formală, făcênd cunoscut că proiectele prezentate aŭ fost puse numaĭ pe curat în biuroul meŭ după schiţele ce aĭ adus din Bucureştĭ făcute de D-ta, eŭ nefăcênd, în astă împrejurare de cât un act de bună camaraderie foarte frecuentă între architecţiĭ francezĭ.

Pe de altă parte mi se afirmă că uniĭ din calomniatoriĭ D-voastre se laudă că aŭ scrisorĭ din parte'mĭ, confirmând cesa ce eĭ susţin contra D-tale.— Cereţĭ, vĕ rog, publicarea acelor scrisorĭ carĭ, dacă există, lucru de care tot mĕ îndoesc, nu pot fi de cât opera unuĭ individ puţin scrupulos şi care a comis o plastografie.

Este foarte regretabil, în orĭ-ce caz, că aveţĭ în România colegĭ capabilĭ de a uza de ast-fel de mijloace pentru a'şĭ stabili superioritatea.

Devotatul D-tale amic
I. Breasson
architect
125 Bulevard du Montparnasse.

P. S. In momentul de a termina această scrisoare, unul din amploiaţiĭ meĭ 'mĭ afirmă că se găseşte în Paris, în ăst moment, unul din colegiĭ D-tale Român, care caută—oferind o sumă mare de banĭ, să cumpere o atestare despre *cumpĕrarea de proiecte* de care te acuză.—Iţĭ daŭ aceste desluşirĭ sub rezervă; poate 'ţĭ va fi lesne de verificat.

Breasson.

Faţă cu această sdrobitoare probă nu putem de cât să plângem pe ceĭ ce aŭ organizat această intrigă detestabilă contra unuia din architecţiĭ noştri ceĭ maĭ cunoscuţĭ pentru onestitatea şi probitatea caracteruluĭ.

Lista de subscripţiune pentru ridicarea unuĭ monument naţional în oraşul Ploeştĭ, spre amintirea vitejilor vînătorĭ din Batalionul al II, căzuţĭ în rezboiul din 1877 (78).

D. Petre Mihail	25 leĭ
D. St. Iulian	5 „
I. Ardeleanu fost serg' major	2 50

Incă un târâtor în mijlocul profesórilor

Sărmane D-le Păun, ce rĕŭ aĭ ajuns!

Te ştiam că eştĭ linguşitor şi te pricepĭ să lingĭ mâinile ce nu le poţĭ muşca; te ştiam asemenea de mare palavragiŭ, pretinzêndu-te a fi Diderot saŭ d'Alembert al Românieĭ, dar nu credeam să merg, aşa de departe cu linguşirea în cât şi prin jurnale să'ţĭ lauzĭ stăpânul pe Regele Carol I. Te plăteşte pentru aceasta, o ştim, căcĭ salariul ce'l primeştĭ lunar, nu e recompensa munceĭ D-tale, Regele ştie cât preţueştĭ, ci ieĭ recompensa linguşireĭ, ce o aducĭ familieĭ Regale.

Să nu creadă cineva, că spun aceasta din chiar senin, nu, ci din ziarul *Românul Literar* din 28 Iauuarie 1891. Citească orĭ-cine va voi articolul *„Principele Baldovin de Flandra“* şi poezia *„Se întorc“* şi va avea proba cea maĭ palpabilă despre servilismul acestuĭ om.

In articolul sus citat e un pasagiŭ unde Diderot (pardon, Păun) se explică astfel: *Şi când te gândeştĭ, că pe Tronul acela* (al Belgieĭ) *şade Leopold II, Regele înţelept între înţelepţĭ,* **un Carol I al Belgieĭ....** Auziţĭ ce batjocură aduce D. Păun popularuluĭ şi iubituluĭ Rege al Belgieĭ Leopold II! Cum nu ţi-e ruşine, D-le Păun, dacă nu de d-ta însu'ţĭ, cel puţin de cititoriĭ *Românuluĭ*, să facĭ pe Shyllokul nostru un înţelept între înţelepţĭ şi să puĭ pe Leopold II alăturea eu Dînsul?

Te plâng onorabile D-le Păun.

Maĭ jos, linguşitorul nostru, în o conversaţie ce a ţinut-o cu Principele Baldovin, spune următoarele: *'I vorbeam* (Principeluĭ) *de vitejiile soldaţilor noştri, căliţĭ în focul Plevneĭ, sub privirile şi la fulgerul săbieĭ Augustuluĭ sĕŭ Unchiŭ.*

Acelaş calapod de linguşirĭ. Fulgerul săbieĭ luĭ Carol I. când o auzi Jupiter are să'l invidieze pe sĕrmanul Regele nostru.

Tot ast-fel de inepţiĭ debitează şi în poezia *„Se Intorc“*, căcĭ de! D. Păun nu e numaĭ mare prosator (fără să fi scris ceva) dar e şi poet, încă ce poet (sĕrmane Prodănescule de ce aĭ murit? Puteaĭ acum să facĭ haz).

In strofa a treia a acesteĭ poeziĭ D. Păun, călare pe Pegas, priveşte pe Carol I venind în capul vitejilor de la Plevna şi inspirându-se de salariul ce 'l primeşte lunar, cântă ast-fel:

In fruntea lor şi ca luceafăr,
In falnic stol de căpitanĭ,
Se 'ntoarce Carol Vodă teafăr,
Eroul crunţilor Bulcanĭ
Şi groaza smeilor duşmanĭ.

Culmea linguşireĭ însă o atinge în strofa din urmă, unde ne insultă umbrele măreţe ale strămoşilor noştri, comparându-ĭ cu Carol I şi punêndul pe acesta pe un piedestal maĭ nalt ca dânşiĭ:

Cu el ce 'ĭ vrea se dobândeşte,
Că'ĭ mult mintos şi'ĭ neam de Craĭ,
Prin el acum se isbândeşte
Un vis frumos visat în raĭ
De Mircea, Ştefan şi Mihaĭ.

Maĭ bine de cât astfel de poet, maĭ bine bărbier. *Fă-te bărbier, D-le Păun; lasă'te de ast-fel de poeziĭ şi apucă-te de bărbierit.*

Spunênd aceste lucrurĭ, pe care singur nu le crezĭ, ar trebui, D-le Păun, ca nicĭ unul din colegiĭ D-tale, care te respectă, să nu 'ţĭ maĭ întindă mâna.

Du'te cu articolul acesta la Rege şi arată'ĭ că meriţĭ să te plătească, de oare ce te sacrificĭ pentru El.

Gorgia.

Liga pentru Unitatea de cultură a Românilor

Lista de subscripţie a ziaruluĭ *Adevĕrul*:

Ziarul Adevĕrul	100 leĭ
A. V. Beldimanŭ	40 „
D. Panaite Donicĭ	70 leĭ.
D. Anton Borneanu ing.	20 „
D. G. Francisc (Bacăŭ)	3 „
D. Barbu Nicolae prof.	100 „
Petre Mihail	5 leĭ
Preotu Chiriac Bidoşanu	20 „
Gheorghe Pitişi prof.	30 „
D. *I. Ardeleanu* fost serg maj.	2,50
D. Dim. Marinescu-Bragadir	200 „
Un român de viţă veche	5 „
A. C.	2 „
Total	leĭ 597 50 b.

(Va urma).

Balul din Turnul-Severin

Domnule Redactor,

Convins fiind că D-voastră sunteţĭ unul dintre ceĭ maĭ aprigĭ şi desinteresaţĭ susţinătorĭ a tutulor cauzselor româneştĭ, vĕ rog bine-voiţĭ a da ospitalitatea în coloanele rĕspânditului D-voastră ziar următoareĭ dărĭ de seamă a *Baluluĭ ligeĭ pentru unitatea culturală a Românilor*, secţiunea

Severin

Liga culturală a Românilor, secţiunea Mehedinţĭ, a dat în memorabila seară de 24 Ianuarie, un bal în folosul sĕŭ.

Rar s'a vĕzut un bal maĭ animat şi maĭ bine frecventat ca acela.

Aceasta dovedeşte în de-ajuns că oraşul nostru are multe inimĭ de acelea carĭ se încălzesc de toate cauzele marĭ.

Toată inteligenţa Severinuluĭ era faţă.

S'a petrecut în modul cel maĭ cordial şi intim cum se poate petrece numaĭ atuncĭ când toţĭ sunt animaţĭ de ideia că resultatul petrecereĭ lor nu este numaĭ o satisfacţiune momentană a plăcerilor omeneştĭ, ci, că rezultatul acesteĭ petrecerĭ va contribui încă şi la uşurarea durerilor a celeĭ-alte jumătăţĭ a naţiuneĭ noastre care strigă cu durere, strânsă fiind în spiralele mizerieĭ şi a persecuţiunilor inamicilor neamuluĭ nostru.

S'a putut observa că D-nele şi D-şoarele aŭ ţinut să'şĭ probeze sentimentele naţionale, de oare-ce aproape toate, afară de micĭ excepţiunĭ aŭ apărut în splendidul şi drăgălaşul port naţional.

Printre D-nele şi D-şoarele care se impuneaŭ observatoruluĭ prin eleganţa şi bogăţia costumelor precum şi prin gustul aranjamentuluĭ menţionez:

D-nele Elena C. Georgescu, gentilă andalusă, în costum de Jiŭ, Elena I. Poenaru plăcută, în costum de Jiŭ, Căpitan Niculescu, purtând o tualetă neagră, Vasile Ştefănescu, gentilă în negru, Radian, admirabilă în costumul Mehedinţean, Sainagh, purtând costumul C.-Lung, Eleonora Capeleanu, gentilă purtând costum de Muscel, Căpitan Georgescu gentila purtând costumul de Muscel, Eugenia Mehedinţeanu, în costumul de Argeş, Vêrvoreanu, într'o frumoasă tualetă neagră, Stăncescu purtând o tualetă de bengalină gris, Buhoreanu, în gris, Dr. Şerbănescu în costum de Argeş, Steriad, în cotum de Muscel, Căpitan Spiroiu în costum de C.-Lung, Milescu în costum de Argeş, Nicoliţa Boboiceanu în costum de C.-Lung, Mălurescu în costum de Argeş, Doxescu în costum de C. Lung, Elena Căpitan Simionescu costum de Muscel.

Doamnele: Marie Suniu costum de Muscel, Nisa Căzăneanu costum de Muscel, Fischer costum de C.-Lung, A. Gutuleanu, Scaneru, Dra David, Părvulescu, D-na Focşan etc.

Frumosul buchet de domnişoare era compus din:

Domnişoarele: Antoinete Coandă, o frumoasă brunetă purtând cu eleganţă costumul de Mehedinţĭ, Gema Capeleanu gentilă în costumu-ĭ de C.-Lung, Mariana Buhoreanu, o blondină drăgălaşe în toaletă de crepon rose, Laura Băileanu gentilă în costum de Argeş, Anna şi Ecat. Stăncescu gentile în costum de Jiu, Infatigabila D-ra Domnica Stretcu costum de C.-Lung, Leontina Isvoranu costum de C.-Lung, Matilda Stretcu costum de Banat, Elena Barbovescu plăcută în costum de C.-Lung, gentilele D-şoare Eliza Coandă, Sofie Chintescu şi Virginia Vulpescu, apariţiunĭ noĭ, prima în costum de C.-Lung, secunda în toalet ecru, ultima în toaletă albă, Ecaterina Novodni în costum de C.-Lung, Elena şi Marie Tocescu, Anna Corlăţeanu gentilă în alb, Marie şi E. Costescu ambele gentile, prima în toaletă albă, secunda costum de Mehedinţĭ.

Ţinuta de rigoare a epolet lor era reprezentată prin:

D-niĭ Coloneĭ: Iarca, Dr. Şerbănescn.

D-niĭ Maiorĭ: Crămlâu, Teişanu, Vasiliu.

D-niĭ Căpitanĭ: Sainaglu, Niculescu, Spiroiu, căp. de Artilerie Georgescu.

D-niĭ Locotenenţĭ: Mălurescu, Niculescu, Protopopescu, Capeleanu, Mehedinţeanu, Cernătescu, Murguleţ.

D-niĭ Sub-Locotenenţĭ: N. Băileanu, I. Gheorgiu, Dondoe, Dunăreanu, Mihălescu, sub-locot. farmacist Pompilian.

Fracul purtat de:

D niĭ: Ilariu Isvoranu, C. Georgescu, I. Steriad, St. Cartianu, D. Stăncescu, G. Buhoreanu, Al. Radian, M. Hergot, Vêrvoreanu, Palama, Gh. Capeleanu, Z. Zaharia, A. Focşan, S. Barbovescu, V. Ştefănescu, C. Sergiescu, Bozăceanu, P. Vâlimărescu, G. Boboiceanu, G. Hergot, Molănescu, Pandelie Dumitrescu, Berjovan, G. Capeleanu. G. Mingarelli, I. Hergot.

Din iniţiativa onorabiluluĭ comitet, în timpul pauzeĭ gentilele dănţuitoare se transformară în vînzătoare ale unuĭ ziar commemorativ ocazional cu titlul *Unirea* care a produs un bun beneficiŭ.

Dănţuitoriĭ şi dănţuitoarele nu se despărţiră până ce lumina zileĭ nu-ĭ rĕspândi pe toţĭ, de odată cu întunericul, plecând toţĭ cu regretul că noaptea a fost aşa de scurtă, şi cu mângăerea că comitetul va maĭ arangia încă o petrecere de natura aceasta. Onoare comitetuluĭ care a îngrijit ca totul să merite admiraţiune.

Mulţumindu-vĕ cu anticipaţie de bunavoinţă ce veţĭ avea publicând această oneroasă dare de seamă, pentru D voastră,

Vĕ rog Domnule Director a primi asigurarea stimeĭ mele.

Snailui.

Bătae, jaf, tortură

Citim în *Steaua Dobrogeĭ* din Tulcea:

Pace linişte şi ordine, a grăit M. S. Regele în mesagiul de deschidere al Parlamentuluĭ. In Dobrogea **starea înfloritoare** creşte, a adăogat Majestatea Sa.

Iată pacea, liniştea şi ordinea, iată starea înfloritoare:

După sechestrarea icoanelor din casa luĭ Socotă, din comuna Balabancea, după rechiziţiunile şi başibuzuciile notaruluĭ Singurov, administratorul de Măcin Davila, celebru ca Erostrat în procesul ţiganilor din Bucureştĭ, pe carĭ ĭ-a tăiat cu briceagul să vadă dacă curge sânge, vine să cerceteze plângerile.

Rezultatul ancheteĭ este acesta:

Domnuluĭ Ministru de interne Buc. şi Domnuluĭ Procuror general Galaţĭ.

In locul ancheteĭ cerute repeţite rêndurĭ administratorul Davila a bătut pe locuitorul Filip Ifrim cu uşile închise. La răcnetele luĭ locuitoriĭ spărgênd uşa abia l'aŭ scăpat. Respectos rugăm orânduiţĭ ancheta parchetuluĭ; dovedim abusurĭ, ilegalităţĭ, torturĭ. Suntem bătuţĭ, ni se sechestrează icoanele, puşĭ la angarie de notar să îĭ aducem marfă pentru cârciuma luĭ, refuzând suntem amendaţĭ. Nădăjduind dreptate, vĕ implorăm.

Filip Ifrim, Ivan George, Calinic Iosif, Ştefan Petrescu.

Domnule Procuror,

In ziua de 14 Ianuarie 1891, venind D. administrator A. Davila în comuna noastră, m'a chemat în Primărie ca să cerceteze reclamaţiunea mea. Abia am stat câte-va minute şi vĕzênd că sunt ameninţat să fiŭ bătut în loc să mi se facă dreptate am eşit din Primărie; dar abia am apucat să deschid uşa şi D. administrator s'a repezit din noŭ, m'a luat din mijlocul oamenilor, a intrat cu mine în Primărie zăvorind uşa. Notarul m'a apucat de gură să nu strig, administratorul m'a luat la înghiontelĭ şi palme. Casierul comuneĭ Maxim Acileanu, ţinea uşa cu spatele.

Infundat am strigat şi eŭ cât am putut; norodul de afară auzind răcnete înfundate şi loviturĭ a spart uşa şi abia m'aŭ scăpat din mâna torturatorilor. Propun martorĭ pe D-niĭ Ştefan Pătraşcu, Ivan Gheorghe, Aftimon Mihail, Calinic Iosif.

Mĕ constitui parte civilă cu 5000 leĭ noĭ şi 'mĭ aleg domiciliul în Tulcea strada Babadag Nr. 87.

Cu respect,
Filip Ifrim.

Cerem stăruitor dreptate pentru locuitoriĭ Dobrogenĭ, şi o pedeapsă exemplară pentru başibuzucul recompensat de guvernul palatist pentru vitejiile sale desfăşurate *după* rĕscoalele din 1888.

Ceĭ marĭ nu trebuie să uite nicĭ odată că ceĭ micĭ îşĭ pierd şi eĭ răbdarea şi când ceasul rĕsbunăreĭ bate, nu se maĭ dă timp unuĭ Davila să cerceteze cu briceagul dacă curge sânge.

Dacă noi trăim nepăsătorĭ în capitală, nu trebuie să uităm că prin judeţe trăesc alt-fel oameniĭ.

Informaţiuni

Domniĭ M. Kogălniceanu, V. A. Urechiă şi maĭ mulţĭ alţĭ senatorĭ şi deputaţĭ cum şi alte persoane însemnate se vor întruni în curînd spre a se consfătui asupra ideeĭ ridicăreĭ unuĭ monument comemorativ pentru unirea Românieĭ cu *Moldova*.

Felicităm din suflet pe partizaniĭ acesteĭ ideĭ şi le dorim un succes deplin.

Aleşiĭ prefecţilor de Vasluĭ şi Fălciu D-niĭ Sandu Răşcanu şi Tutov precum şi alesul alegĕtorilor colegiuluĭ I de Olt, D-l Dr. Stăncescu, aŭ fost proclamaţĭ deputaţĭ.

Primăria capitaleĭ a supus Ministeruluĭ de Interne spre aprobare alinierea stradeĭ Vestea, cum şi deschiderea stradeleĭ Vestea, care dă în Bulevard la spatele statueĭ luĭ Mihaĭ Bravu.

Domnul Mărgăritescu, ataşat supra-numerar la Ministerul de Externe, a fost numit ataşat la legaţiunea Română de la Belgrad.

Cititoriĭ noştri să nu lipsească

FOIŢA ZIARULUI „ADEVERUL“
62

Charles Merouvel

MORŢI ŞI VII

PARTEA A DOUA
FETELE
I.
O martiră

— N'o să isprăveştĭ curând.

— Cam pe la miezul nopţeĭ.

— Ştiĭ că mâine dimineaţă nu trebue să viĭ târziŭ.

— Ştiŭ.

— Sĕptămâna asta e mult de lucru, însă dacă va trece Paştele, n'o să maĭ fie atâta zor.

Ceialaltă nu rĕspunse.

Işĭ vĕzu de lucru, îndreptând o cută, prinzênd icĭ şi colo, sculându-se ca să'şĭ aprecieze lucrul maĭ de departe.

Şi pecând lucra se gândea că sĕptămînile treceaŭ şi că nu se deosibeaŭ, că după Paştĭ vor veni alte sĕrbătorĭ când moda se schimbă; după primăvară vine vara; după sĕrbătorĭ vin cursele, Premiul-cel-mare şi restul şi că pentru dînsa lucrul n'are să înceteze, că nopţile aŭ să fie tot aşa de scurte şi zilele tot aşa de lungĭ, de la 8 ore dimineaţa până la 12 noaptea, fără a maĭ pune în socoteală lungimea drumuluĭ pe care avea să'l facă dimineaţa şi seara şi că în sfîrşit meseria asta are s'o doboare.

Era galbenă ca o anemică.

Ochiĭ sĕĭ albaştriĭ, întunecaţĭ, formaŭ doĕ pete, găurĭ marĭ în bietul obraz acesta ofilit, cu trăsurile de o fineţă extraordinară.

Nişte pĕr îmbelşugat încadra o frunte mare; sprincenile arcuite, castaniĭ ca şi pĕrul, accentuaŭ ochiĭ umbriţĭ de gene lungĭ, obosiţĭ de munca prea grea pentru ea care era slabă.

Era de statură mijlocie, subţirică ca o trestie şi la dînsa te izbea maĭ cu seamă o distincţiune supremă pe care nimic nu o putea nimici şi o blândeţă neauzită.

Totul la dînsa era încântător, până şi glasu'ĭ pĕtrunzĕtor şi de un timbru armonios care te pĕtrundea în inimă.

Rochişoara'ĭ de lainage negru, săracă, ajungea pentru dînsa o podoabă.

Oacheşa, din potrivă, avea în toată fiinţa eĭ ceva aşa de poruncitor, am putea zice ceva aşa de crud, încât, cu toată frumuseţea eĭ netăgăduită, inspira maĭ mult un fel de frică decât orĭce altfel de sentiment.

Negreşit că trecuse de 30 de anĭ, însă trăsurile eĭ mândre şi curate, carnea eĭ strălucitoare, buzele eĭ roşiĭ, ochiĭ eĭ negri, a căror vioiciune spăimânta, nu trădaŭ nicĭ o oboseală.

Poate că niciodată nu fusese maĭ bine decât în perioada aceasta a vieţeĭ sale.

Şi ea era distinsă, însă altfel de cât lucrătoarea. Avea nişte aere de regină de tragedie şi, vezĭ bine, în teatru, într'un rol dramatic ar fi produs efect.

Se vede că o ţinea ceva lângă fată, fiind-că sta ţapănă în loc, uitându-se la dînsa cu băgare de seamă şi nedescleştând dinţiĭ, nişte dinţĭ albĭ frumoşĭ prea îngrijiţĭ, când se hotărî însfîrşit să deschidă gura:

— Va să zică nu'ţĭ e urît, Jeano, ca să plecĭ singură aşa de tîrziŭ....

— Şi aşa de departe! zise fata oftînd.

— Dacă, aşa de departe, în cartierul acela urît unde şezĭ!

— Da trebue, zise lucrătoarea.

— Aĭ putea să aĭ o odae p'aicĭ p'aproape...

— Nu vrea tata...

— Pentru ce?

— Crede că n'o să aduc nimic acasă dacă aş ieşi d'aicĭ.

— Cu toate acestea o să ieşĭ. O să facĭ şi d-ta ca şi celelalte.... Nu spuĭ că ţi-e surioara bolnavă?... Nu maĭ vine.

— Tereza e bolnavă de piept.

— O fată care a sfîrşit cu chefurile! zise cu asprime Cezarina, fiind-că ea era.

Fata cletină din cap.

— Dacă a făcut greşelĭ acum le plăteşte scump.

— Aşa de greŭ e bolnavă?

— Doctorul zice că ar trebui dusă în Miază-zi... Acolo e singurul eĭ leac... Doctorul ride de noĭ..

— Baniĭ... nu'ĭ aşa?

— Iţĭ poţĭ închipui...

— N'aveţĭ de cât o singură camoră?

— Şi un pat.

— Dormĭ cu Tereza?

— Dacă trebue!

— Dar, nenorocită copilă, o să ieĭ boala Terezi... Ştiĭ... boala asta se ia! zise Cezarina.

Jeana ridică în tavan ochiĭ şi nu rĕspunse nimic.

Vorbind, sfîrşise jupa şi se uita la ea.

— E prea bine. Nu mĕ mir de fel că ţine doamna aşa de mult la d-ta!

Se uită la ceas.

— Aĭ putea să plecĭ odată cu celelalte zise ea; îţĭ daŭ eŭ voe.

— Iţĭ mulţumesc, zise fata, însă nu se poate... Doamna mi-a hotărît ce să croesc.. voeşte ca să fie gata pentru ca mâine de dimineaţă să se înceapă cusutul. Mĕ duc să pregătesc ce a maĭ rĕmas şi plec şi eŭ peurmă.

— Singură?

— Bine înţeles.

— Aĭ maĭ mult curaj de cât aş avea eŭ.

Pe uşile unuĭ atelier mare se vedea un cârd de fete în învălmăşeala plecăreĭ.

Eraŭ lucrătoarele carĭ se pregăteaŭ să plece, puindu'şĭ pălăriile şi luându'şĭ pe braţ paneraşul care se vede dimineaţa circulând pe strade cu atâtea fete carĭ se duc la lucru.

Atelierul acesta era o cameră mare cu zidurile spoite galben al căruĭ singur merit este că înlesneşte lumina.

Mese lungĭ, scaune de trestie, cuere de carĭ s'agaţă mulţime de jupe şi de corsaje, şi o sobă formează mobilierul principal.

Simplicitatea asta nu se potrivea cu luxul din saloanele de vînzare unde se vedeaŭ de toate, mobile artistice, stofe de preţ, şi chiar tablourĭ d'ale maestrilor moderni şi d'aĭ celor maĭ bunĭ, câştigurile Laureĭ fiind colosale şi cu atât maĭ marĭ fiind-că le opreşte pe toate pe seama sa saŭ cam aşa ceva, plăteşte prost pe nenorocitele lucrătoare şi, cum se zice, trage spuza pe turta eĭ.

Premiera trecuse în atelier.

Jeana o auzi dând ordine cu glasul eĭ poruncitor şi aspru. Fu o mişcare maĭ mare; uşile se'nchiseră; sgomote de conversaţiĭ umplură strada Cambon; Cezarina se'ntoarse lângă fată.

Era chiar şi ea înbrăcată şi gata să iasă.

Adevĕrat frumoasă era fiinţa aceasta!

Pentru ca să se hotărască Cezarina să ducă viaţa asta de croitorie, îĭ trebuia o doză mare de virtute saŭ o ambiţie nemĕsurată pe care nu şi-o putuse mulţumi.

— Numaĭ D-ta maĭ eştĭ aicĭ, zise ea. Când veĭ pleca, să laşĭ gazul maĭ mic.

— Da, Domnişoară.

— Doamna este la Operă. Nu se întoarce curînd. I-aĭ cerut să'ţĭ mărească leafa...

Lucrătoarea se făcu stacozie.

— Vezĭ că ne trebue aşa de multe lucrurĭ... soră-mea bolnavă... tata câştigă aşa de puţin.

— Ce leafă aĭ?

— O sută de francĭ pe lună... o sută două-zecĭ.. de la anul noŭ.

— Bună leafă.

— Da, dacă aş avea şi mâncarea... însă...

Voia să zică:

— Nu pot nicĭ să'mĭ cumpĕr o pereche de pantofĭ.

Insă ruşinea o oprĭ.

(Va urma).

azi Marţi seara de la reprezentaţia dată la Circul Schumann în beneficiul excelenţilor artişti *Brothers, Stelling*.

El merită încurajare.

D. Mihail C. Pădeanu, licenţiat în drept, este numit translator de limba Turcă, pe lângă prefectura judeţului Tulcea.

Sunt vr'o două luni, ni se pare, de când mai toate jurnalele din Capitală aŭ comunicat că la rampa gărei de Nord s'aŭ găsit 130 vase de vin care s'aŭ constatat că era falşificat cu accid salicilic, iar Procurorul, care a anchetat faptul, a ordonat confiscarea şi distrugerea acestuĭ vin.

Acum aflăm că această mĕsură s'a revocat după 24 ore şi că din 130 vase de vin constatat ca falşificat, numaĭ şase văscioare s'aŭ confiscat, restul s'a încărcat în vagoane şi s'a permis a se distribui pentru consumaţie, după voinţa proprietarilor, în oraşele din provincie.

Somăm pe autorităţile în drept să lămurească afacerea, cât maĭ curînd posibil, cazul fiind foarte grav.

Ţinem a declara că D. Davidescu-Micu, institutor la şcoala Nr. 5 din Galben, nu este autorul articolului *Un pas... înapoĭ*, apărut zilele trecute în ziarul nostru şi iscălit *Micul*.

Autorul articolului este un corespondent al nostru căruia i-a plăcut pseudonomul *Micu*.

Aceasta pentru a nu da loc la confuziunĭ.

Sâmbătă seara a fost întâiul bal al societăţeĭ funcţionarilor comerciali.

Succesul a fost deplin mulţumitor.

A apărut partea din urmă a cărţeĭ de cetire a luĭ Lambrior.

Editor este D-nul Israel Kuperman, librar din Iaşĭ.

Duminică s'a celebrat, la Domniţa Bălaşa, căsătoria D-luĭ Dr. G. Ciurcu cu D-şoara Olimpia Brattu.

Nunĭ aŭ fost D. şi D-na C. Ghica-Simionescu.

Urăm fericire tinerilor soţĭ, carĭ aŭ plecat azĭ dimineaţă în streinătate.

Administraţia ziaruluĭ *Adevĕrul*, pentru a putea reduce cu 25 la sută preţul publicaţiunilor, a renunţat cu desăvârşire la serviciul *Agenţieĭ Havas* precum şi celor-l'alţi agenţi de publicitate şi anunţă pe numeroşiĭ seĭ cititorĭ şi'n special pe D-niĭ comercianţi şi industriaşi, că în viitor anunţurile, inserţiile şi reclamele se primesc numaĭ la Administraţie Str. Nouă No. 10.

Băeţiĭ Pescaruluĭ[1]

Poveste din Biscaya

Se spune că o dată trăiaŭ, într'un sat mic din Spania, un biet pescar şi cu nevasta luĭ.

Intr'o zi pescarul prinse un peşte mare şi, plin de bucurie, îl duse acasă.

Insă a casă se întâmplă un lucru ne auzit, adică, că peştele vorbea. Zise pescaruluĭ:

— Prietene pescar! dacă tu vreĭ s'ajungĭ fericit şi bogat, să taĭ trupul meŭ în opt bucăţĭ: să daĭ două să le mănânce nevasta ta, două să le daĭ iepi tale, două căţeli tale şi pe cele-l'alte două să le îngropĭ în grădină.

Pescarul făcu cum îl sfătuise peştele şi peste câte-va lunĭ, nevastă-sa născu doĭ băeţĭ, iapa doĭ mînjĭ şi căţeaua doĭ căţeĭ, iar în grădină răsăriră două suliţe.

Când ajunseră băieţiĭ pescaruluĭ în vîrstă de 18 anĭ, bĕtrînul, care era prea sărac ca să'ĭ maĭ poată hrăni, zise flăcăilor:

— Dragiĭ meĭ copiĭ, eŭ nu pot să vĕ maĭ hrănesc, fiind-că nu maĭ am parale.

— Mâine plecăm d'aci, rĕspunseră eĭ; o să ne ducem în lume să ne pricopsim.

Fe-care flăcăŭ încălecă pe câte un cal, luă un câine şi o suliţă şi plecă. Cel mare se îndreptă spre Madrid, şi cel mic se duse în Saragosa.

Când ajunse cel d'intîĭ în Madrid, domnea o mîhnire mare în oraş: bărbaţĭ, femeĭ şi copiĭ, plângeaŭ cu lacrimĭ cât pumnul.

Tĕnĕrul, mirat, intrebă pe un trecĕtor din ce pricină plâng oamenii.

Trecătorul îĭ rĕspunse:

— Aproape de Madrid este un castel unde şade o vrăjitoare care are un băiat; băiatul ĕsta e un balaur cumplit; în fie-care an balaurul ĕsta fură câte o fată madrilenă şi nimenĭ nu i se poate înpotrivi. Anul acesta balaurul a furat pe Domniţa şi din pricina asta se jeleşte toată lumea.

Băiatul pescaruluĭ se gîndi aşa:

— Eŭ am venit aci ca să mĕ pricopsesc, iacă prilejul gata, Dacă voiŭ izbuti să scap pe Domniţa, poate o să mĕ înbogăţesc, Să mĕ silesc dar s'o scap.

Se duse la castelul unde fata regeluĭ aştepta pe balaur şi dupe ce se închină înaintea eĭ, îĭ zise:

— Domniţă, am venit să te scap.

Ea, ştiind că aşa lucru nu se poate, îĭ rĕspunse:

— Domnule, îţĭ mulţumesc; însă ce vreĭ d-ta să facĭ nu se poate, şi, dacă maĭ staĭ aci o să te omoare balaurul.

— Ia oglinda asta mare, rĕspunse băiatul pescaruluĭ fără să'şĭ piardă cumpĕtul; acopere-o cu mantaua d-tale şi pune'te în faţa eĭ Când va veni balaurul ascunde-te iute dupe oglindă şi trage mantaua. In vremea asta eŭ aştept dupe copacul ĕsta.

Peste câte-va minute veni balaurul; însă când fuse aproape, Domniţa se ascunse dupe ogliudă şi trase iute mantaua.

Balaurul, speriat, zărindu'şĭ chipul în oglindă işĭ închipui că Domniţa fusese schimbată în balaur, şi, necăjit foc, lovi oglinda, gândind că loveşte p'un vrăjmaş. Sticla sări în bucăţĭ şi furia monstruluĭ fu şi maĭ mare când se vĕzu în cioburĭ şi când crezu că chiar el a fost rupt bucăţĭ de vrăjmaş.

Folosindu-se de spaima balauruluĭ, băiatul pescaruluĭ se năpusti la el, şi, cu ajutorul câineluĭ îl omorî. Pe urmă viteazul nostru se întoarse în Madrid cu fata regeluĭ.

Nu se poate descrie bucuria lucuitorilor; ajunge să spunem că regele îĭ dete pe fie-sa de nevastă, pentru ca să'l rĕsplătească.

Peste treĭ zile se făcu nunta şi fie-care lăuda pe Regele că rĕsplătise aşa de bine pe tĕnĕrul voinic. Insă nu trecu mult şi ginerele Regeluĭ pieri. Şaşe lunĭ fu căutat neîncetat şi nimenĭ nu'l putu găsi. Intr'o zi însăsosi în Madrid şi al doilea fiŭ al pescaruluĭ.

Omul acesta semăna aşa de bine cu fratele sĕŭ maĭ mare încât toţĭ Madrileniĭ îl luară drept ginerele Regeluĭ şi soldaţiĭ începură să trâmbiţeze.

Dar ce se făcuse bărbatul Domniţeĭ? Dupe ce se cununase, voise să cerceteze castelul vrăjitoareĭ muma balauruluĭ, şi, fără să spue cuiva unde se duce, plecase din palat cu calul şi cu câinele.

Când ajunse la castel, vrăjitoarea, înfuriată de moartea fiuluĭ eĭ, îĭ omorî.

In vremea asta, al doilea fiŭ al pescaruluĭ, care am spus că venise în Madrid, pricepu îndată că lumea îl ia drept fratele sĕŭ şi când auzi că în preajma oraşuluĭ este castelul vrăjitoareĭ, se gândi numaĭ decât că fratele sĕŭ voise să'l cerceteze.

Se duse şi el acolo şi întâlni pe vrăjitoare care încremeni când îl zări, fiind-că şi ea îl crezu că este tĕnĕrul pe care'l ucisese ea.

Tĕnĕrul, folosindu-se de împrejurarea asta, ucise pe vrăjitoare şi îndată înviară fratele luĭ şi maĭ mulţĭ tinerĭ boerĭ pe care'ĭ omorâse ea.

Fratele cel mic se însură cu a doa fată a Regeluĭ şi nicĭ unu din eĭ nu uită peştele pe care'l prinsese tatăl lor.

S.

(1) Tradusă din spanioleşte în volapuk de J.—G. de Urquijo y Ibara, în Bilbao, şi din valapuk în limba franceză de Paul Champ-Ripot.

Desbaterile Parlamentare

SENAT

Şedinţa de la 28 Ianuarie 1891.

Şedinţa se deschide la orele 2 şi jumĕtate sub preşedinţa d-luĭ General Florescu.

Prezenţĭ 88 d-nĭ senatorĭ.

Se fac formalităţile obicinuite.

D. D. A. Sturza anunţă două interpelărĭ asupra împărţireĭ nedrepte între Muntenia şi Moldova a sumeĭ destinată pentru căĭ de comunicaţie, şi asupra mĕsurilor ce guvernul are de gând să ia faţă cu invazia evreilor din Rusia.

D. G. Manu, prim ministru, rĕspunde la interpelarea D-luĭ Fleva.

SCANDALUL

D. prim ministru Manu, numind pe liberaliĭ naţionalĭ „colectivişti“, se naşte un adevĕrat scandal. Liberaliĭ protestează, iar D. Greceanu apostrofează gesticulând.

La un moment dat, sgomotul devine atât de mare, în cât preşedintele e nevoit să suspende şedinţa.

In mijlocul sgomotuluĭ care continuă, D. cuvinte aspre se schimbă între D-niĭ Balş şi Orĕscu.

In toate părţile, apostrofările curg droae.

La redeschidere, D. Manu caută să justifice epitetul de colectivişti.

CAMERA

Şedinţa de la 28 Ianuarie 1891

Şedinţa se deschide la orele 1 3/4 sub preşedinţa d-luĭ G. Gr. Cantacuzino.

Prezenţĭ 125 D-nĭ deputaţĭ.

Se fac formalităţile obişnuite.

D. R. Stanian adresează ministruluĭ de interne o interpelare privitoare la alegerile judeţene din Prahova.

D-niĭ **Micescu** şi **C. C. Dobrescu** fac aceiaşĭ interpelare.

Se votează recunoaşterea de cetăţean a D-luĭ Vanghelie Lazăr.

Se prolamă deputaţĭ D-niĭ Sandu Răşcan (col. I Vasluiŭ) Dr. Al. Stăncescu (col. I Olt) şi Tutov (col. II Fălciu) fără nicĭ o discuţie.

D. C. Ressu îşĭ desvoltă interpelarea privitoare la amânarea proceselor — din cauza aglomeraţieĭ — la tribunalul Covurluĭ.

De şi Camera s'a rostit deja în privinţa cestiuneĭ secţiuneĭ a II-a de la tribunalul Covurluĭ, D-sa totuşĭ readuce cestiunea pe tapet şi speră că Adunarea va înfrânge încăpăţânarea ministruluĭ de justiţie.

De alt-fel, D-sa declară că nu se aşteaptă la un rĕspuns din partea ministruluĭ dar că a ţinut să arate Camereĭ situaţia.

D. Triandafil rĕspunde că a făcut ceea ce-l indicase preşedintele de la Galaţĭ, dar că se va duce la Galaţĭ pentru a cerceta în persoană.

D. Virgiliu Poenaru arată ministruluĭ de justiţie fapte concrete, din care rezultă că este cu neputinţă ca tribunalul Covurluiŭ, ast-fel cum e constituit azĭ, să'şĭ poată îndeplini misiunea.

D-sa nu are încredere în promisiunile ministruluĭ, căcĭ şi D. Teodor Rosetti a promis reînfiinţarea secţieĭ şi nu s'a ţinut de cuvînt, dar D-sa invită pe D. Triandafil să vie la Galaţĭ şi se va convinge că secţia 2-a e absolut necesară.

Discuţia se închide.

D. Ressu renunţă la interpelarea sa privitoare la linia Bêrlad-Galaţĭ, de oare-ce proiectul în chestiune e la ordinea zileĭ.

D. G. Dem. Teodorescu îşĭ dezvoltă interpelarea privitoare la numirile profesorilor secundarĭ.

ULTIME INFORMATII

Rezultatul balotagiuluĭ de Duminică, pe care l-am dat ierĭ, trebue îndreptat ast-fel:

Votanţĭ	4385
Buletine anulate	64
Andreĭ Popovicĭ	2198
N. Fleva	2123

Domnul colonel Algiu, prefectul Poliţieĭ Capitaleĭ a demisionat.

Această demisiune ar fi rezultatul unor neînţelegerĭ pe carĭ le-a avut cu ministru de interne.

Se zice că demisia D-luĭ Algiu este irevocabilă.

D. Pache Protopopescu a făcut erĭ o vizită D-luĭ Algiu la poliţie şi ar fi stăruit ca D. Algiu să'şĭ retragă demisia.

Un consiliŭ de miniştri se va ţine astă-zĭ la ministerul de interne.

Obiectul principal al consfătuirilor va fi tot în această afacere.

Aseară, la Cameră, după interpelarea D-luĭ Ressu, D. G. Dem. Teodorescu şi-a desvoltat interpelarea privitoare la numirile ilegale în corpul diacetic.

D. Teodorescu a citat un şir de fapte de asemenea natură şi D. Maiorescu, în rĕspunsul sĕŭ, a căutat — dar n'a reuşit — să le justifice.

Aŭ luat parte la discuţie şi D-niĭ G. Vernescu, P. Cernătescu şi Chr. Negoescu.

Discuţia s'a închis şi şedinţa s'a ridicat la orele 6.

Femeia unuĭ brutar din comuna Cuşgium, Judeţul Constanţa, a născut un copil căruia 'ĭ lipseşte ochiul drept, iar deasupra nasuluĭ maĭ are un alt nas maĭ lung.

Acest monstru respiră prin amândouă nasurĭ, însă cu greŭ.

In primele momente starea luĭ era satisfăcătoare.

Locuitoriĭ judeţuluĭ Neamţu aŭ pregătit o petiţiune către Cameră, prin care cer construirea uneĭ liniĭ de drum de fer între Piatra-Neamţ şi Paşcanĭ.

Asemenea maĭ e vorba a se face o cerere pentru canalizarea Bistriţeĭ pe toată întinderea oraşuluĭ Piatra, spre a-l păzi de desele inundaţiunĭ.

Primim din partea unuĭ *Pomăn de viţă veche* suma de leĭ cincĭ şi din partea D-luĭ C. C. leĭ doĭ, ca subscripţie la Liga pentru Unitatea culturală a românilor din Transilvania.

Astă-zĭ Marţĭ 28 Ianuariŭ *Societatea Funcţionarilor Publicĭ* va da balul sĕŭ anual, în Sala Teatruluĭ Naţional.

Inceputul la 9 ore seara.

Marele Circ Scandinav

Albert Schumann

(Circul va sta şase săptămânĭ).

Lunĭ 28 Ianuarie seara la 8 şi jum.

Reprezentaţie extra gala de dame

La această reprezentaţie toate damele vor face serviciul de stalmaistri în costum de gală şi în partea doua vor juca numaĭ dame.

Marţĭ 29 Ianuarie la 8½ seara

Mare reprezentaţie brilantă

în beneficiul iubiţilor şi neîntrecuţilor

Brothers Stelling

La fontaine hippique executată de 13 armăsarĭ negri, prezentaţĭ de Directorul Albert Schumann.

Detaliĭ în afişele zileĭ

„GUTENBERG“

Societate gen. de ajutor reciproc a lucr. tipografĭ din Romănia

Pentru balul ce Societatea dă în seara de 2 Februarie în Sala Băilor Eforieĭ, sub patronagiul D-luĭ Em. Protopopescu-Pake, biletele se găsesc de vênzare la tipografiile: Carol Göbl, Ioseph Göbl, (Gutenberg), Gr. Luis, *L'Indépendance Roumaine*, Şcoalelor *Voinţa Naţională*, Eduard Wiegand, Cucu, *Tageblatt*, Socec, Göbl fiĭ, *Românul*, Miulescu, *Universul*, C. C. Săvoiu, Ioan Weis şi „Patria“.

Comitetul.

Am onoare a face cunoscut, că conform publicaţiuneĭ desvoltate prin Monitorul Oficial *No. 215, în loc de Isac Schvartz cum m'am numit până acuma, mĕ voiŭ numi şi semna d'acum înainte.*

Isac Negreanu

actualmente administrator accizelor. comunale Ploeşti.

Am onoare a face cunoscut, că conform publicaţiuneĭ desvoltate prin Monitorul Oficial *No. 215, în loc de Daniel Schvartz, cum m'am numit până acuma, mĕ voiŭ numi şi semna d'acum înainte.*

Daniil Negreanu

actualmente comerciant de cereale în Brăila

AVIS

In vederea apropiereĭ ierneĭ compania de Gaz are onoare a invita pe domniĭ Abonațĭ să bine-voiască a preserva în contra frigului comptoriĭ D-lorĭ învelindu-i cu o pătură de lână saŭ de pâslă pentru a evita congelațiunea apeĭ conținută într'înșiĭ precum și întreruperĭ eventuale a iluminăreĭ.

Directorul *Tassain*.

BIBLIOGRAFIE

Cine sunt Unguriĭ și cine sunt Româniĭ, scriere a d-luĭ avocat *Ioan Athanasiad*. Se găsește de vênzare la tipografia d-luĭ Gr. Luis, la chioșcurĭ și la colportoriĭ de ziare. — Prețul unuĭ exemplar 10 banĭ.

Tipografia Modernă Grigorie Luis, strada Academieĭ No. 24.